

Amiguets i amiguetes

Vaig a contar-vos una anècdota personal (i no és un gastat fals argument de monològistes mediocres o d'avesats columnistes d'opinió).

L'altre dia vaig anar a sol·licitar el vot per correu i l'amable funcionaria de sobte em va dir: "Jo et conec" "Ah si?" "Si, tu ets el de la Budelleria" El cor se'm va eixamplar i per un moment es va aturar el protocol burocràtic. "Que has vingut?" "No, però l'altre dia eixia del bingo amb un amic i al veure't entrar m'ho va dir". "Molt bé" vaig dir-li intentant tornar a l'afer administratiu, però ella va insistir "I què és això de la Budelleria?". En mig de l'oficina de correus, totalment desprevingut havia de definir què era la Budelleria. Què podria dir-li? Cabaret...? No, la paraula Cabaret està massa maltractada com per a carregar-li una altra responsabilitat. Teatre... ? Tampoc, seria generar falses expectatives. Espectacle còmic i musical...? Prou d'etiquetes publicitàries, calia buscar una resposta sincera, que eixira des de la veritat d'allò autèntic. Em vaig fer la pregunta a mi mateix i vaig assajar algunes respostes mentalment:

- La Budelleria és un espai de llibertat creativa intel·ligent i provocador que... – uf!

- La Budelleria és una comunitat entre el públic i els actors on entre totes i tots...- mare meua!

- La Budelleria és un viatge a través de l'existència que ens obre la ment i l'esperit...- mal, mal, mal!

"Bé, això ja està, vas a dir-me què és la Budelleria, o m'ho he d'imaginar?" Vaig tornar a la realitat institucional. Havia de contestar. Encara que sabia les respostes vaig fer-li algunes preguntes sobre el vot per correu per tal de guanyar un poc de temps.

"Alguna cosa més?" "No, eh... eh... el millor és que vingues i ho veges per tu mateixa" "El què?" "La Budelleria" "Però què feu?, de què va?" "Doncs cada volta és diferent, mai repetim escenes" No m'ho podia creure! Sense pensar-ho havia donat una contestació intel·ligible i concreta. "I quan és la propera?" Per fi una pregunta de la que en sabia la resposta "La Budelleria, cervell públic, el proper divendres dia 27 de maig a les 23h en Ca Revolta, carrer santa Teresa" "Si puc aniré i si no a la propera" "Doncs hauràs d'esperar a setembre o octubre, perquè aquesta és la última de la temporada" "I no les publiquen en facebook o youtube?" "No, és para-teatre efímer, només es pot viure en directe" Una altra bona definició. Estava de bon vent, però no volia abusar de la bona sort i vaig marxar pensant en que tal volta podria comprar loteria o provar en el bingo.

Vaig eixir al carrer amb la sensació d'haver fet una bona acció ciutadana i d'haver complert amb el meu dret i deure de demòcrata. Un sentiment de felicitat em va acompanyar durant una estona, fins que el xinès on ens abastim de material per a l'utilitatge i escenografia budellera, em va recordar (parlant-cridant) que si no li pagava el deute de l'últim mes no em portava les cordes que li havia encarregat..., però això ja és una altra història, a més de que he arribat a les 485 paraules i no vull passar-me de les 500, habituals per a una columna periodística estàndard o dels 5 minuts que costa llegir-la en veu alta amb pauses per a les estrepitoses rialles del públic ben educat.

Només vaig cantar una línia compartida amb altres tres binguers dels 25 cartons que hi vaig jugar, pel moment el xinès haurà de seguir esperant per a cobrar.

Salut i Budelleria!